

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กลุ่มงานบริหารทั่วไป โรงพยาบาลเชียงใหม่

ที่...พย ๐๐๓๒.๓๐๑/ วันที่.....๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๖.....

เรื่อง รายงานอบรมให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการเสริมสร้างและพัฒนาจริยธรรม ปีงบประมาณ ๒๕๖๖ และขออนุญาตเผยแพร่บนเว็บไซต์ของหน่วยงาน

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเชียงใหม่

ตามที่กลุ่มงานบริหารทั่วไป โรงพยาบาลเชียงใหม่ ได้จัดอบรมโครงการเสริมสร้างจริยธรรม และความโปร่งใสในองค์กร ปีงบประมาณ ๒๕๖๖ โดยอบรมให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ ในหัวข้อ

๑. การเสริมสร้างและพัฒนาทางด้านจริยธรรมและการมีวินัยรวมถึงการป้องกันและมิให้กระทำผิด

๒. การป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน โดยใช้หลักสูตรด้านทฤษฎีการศึกษา

เพื่อให้เจ้าหน้าที่ได้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัย และการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนซึ่ง ดำเนินการประชุมในวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๖ ตั้งแต่เวลา ๐๙.๐๐ น. เป็นต้นไป ณ ห้องประชุม โรงพยาบาลเชียงใหม่ นั้น

บัดนี้ การดำเนินงานอบรมฯดังกล่าวได้เสร็จสิ้นเป็นที่เรียบร้อยแล้ว กลุ่มงานบริหารทั่วไป จึงใคร่ขอรายงานผลดำเนินการอบรมฯแนบมาพร้อมหนังสือนี้ พร้อมขออนุมัตินำรายงานดังกล่าวขึ้นเผยแพร่ บนเว็บไซต์ของหน่วยงานต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาอนุมัติเผยแพร่บนเว็บไซต์ของหน่วยงานต่อไป

(นางสาวมัทนา สมบัติวัฒนา)
เภสัชกรชำนาญการพิเศษ รักษาการในตำแหน่ง
หัวหน้ากลุ่มงานบริหารทั่วไป

(นายสมภพ เมืองชื่น)
นายแพทย์ชำนาญการพิเศษ รักษาการในตำแหน่ง
ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเชียงใหม่

รายงานการอบรมเสริมสร้างจริยธรรมและความโปร่งใสในองค์กร
วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๖ ณ ห้องประชุมโรงพยาบาลเชียงใหม่

รายนามคณะกรรมการผู้เข้าร่วมอบรม

นายสมภพ เมืองชื่น นายแพทย์ชำนาญการพิเศษ
นายวัฒนศักดิ์ สุวรรณโน นายแพทย์ชำนาญการ
นายอธิป เรือนกุล นายแพทย์ชำนาญการ
น.ส.กรวิการ์ ศรีเรือน นายแพทย์ชำนาญการ
นายฉัตร เขาวนาดีศัย นายแพทย์ปฏิบัติการ
นายวิชิตพล อุ่มอ่อนศรี นายแพทย์ปฏิบัติการ
น.ส.จิตติรัตน์ ทายา ทันตแพทย์ชำนาญการ
น.ส.จันทิมา น้อยเขียว ทันตแพทย์ชำนาญการ
นายภาวิช ขวัญใจ ทันตแพทย์ชำนาญการ
น.ส.মনพร มณี ทันตแพทย์ปฏิบัติการ
น.ส.ชญัญญากค์ เมืองก้อน จพง.ทันตสาธารณสุขชำนาญงาน
นางพิชามณูชู่ โปสีทอง จพง.ทันตสาธารณสุขชำนาญงาน
น.ส.มัทนา สมบัติวัฒนาเวช เกสัชกรชำนาญการพิเศษ
นายปกาสิต บุญนาวา เกสัชกรชำนาญการ
นางดรุณี ไชยลังกา เกสัชกรชำนาญการ (เกสัชกรรมคลินิก)
นายจรัสพงษ์ ชาวแพร่ เกสัชกรชำนาญการ (เกสัชกรรมคลินิก)
นายคำลน แก้วกลางเมือง จพง.เกสัชกรรมปฏิบัติงาน
นายเกียรติคุณ อุ่นกันทะ จพง.เกสัชกรรมชำนาญงาน
นางภัทริยาพร คำมาป็น จพง.เกสัชกรรมปฏิบัติงาน
นางพวงมาลี พรหมมา พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
นางไพลิน คำมาเร็ว พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
น.ส.สุจิรัชยา ทองทา พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
นางทิตติยากร วิชาชัย พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
นางธัญชนก คำลือ พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
นางนฤมล ใจเที่ยง พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
นางปริยาภรณ์ เสาร์จันทร์ พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
นายวีระพล เมืองก้อน พยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ
นางนันทิยา จันทรมณี พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
นางสุพรรณิกา ปิจจวงศ์ พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
นางอัญชาลี มูลศรี พยาบาลเทคนิคชำนาญงาน
นางนภัชชา ชุมภูชนะภัย พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
นางฉัตริณี กองแก้ว พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
นางพัชรินทร์ สมหมาย พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
นายแดน ศรีพรม พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ

นางจุฑามาศ พุดดี พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
นางมารยาท ขยัน พยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ
นางวรรักษ์ สุหิตานุเคราะห์ พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
นายวีระพันธ์ นันตา พยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ
นายจิรัฏฐ์ กองแก้ว พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
น.ส.สุพรรณษา วงศ์แพทย์ พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
นางวีรญา คำมาเร็ว พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
นางศรัณยพร ดอนแก้ว พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
นางสิริพร ประสงค์ พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
น.ส.ปริยาภรณ์ บัวแดง พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
นางเบญจวรรณ บ้านสระพยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ
น.ส.พิกุลทอง กองแก้ว พยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ
น.ส.มณีวัลย์ คำลือ พยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ
น.ส.นลินเกสร พิเคราะห์ พยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ
นายพงศ์ศิลป์ วิชาชัย พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
นางอรวรรณ เกิดแก้ว พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
นางเนตรชนก แสนธิการ พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
นางสาวสุวิมล ฉลอม นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ
นางรัญชิตา ปิงยศ เจ้าพนักงานสาธารณสุขปฏิบัติงาน
นายชัยวัฒน์ ชัยชนะ นักเทคนิคการแพทย์ชำนาญการ
นางนันทรี จิรวัตรสิริกุล นักเทคนิคการแพทย์ปฏิบัติการ
น.ส.เจมจิรา พินิจ เจ้าพนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ปฏิบัติงาน
นายรุ่งฟ้า ใจเที่ยง นักรังสีการแพทย์ปฏิบัติการ
นางนาตยา ด้วงแพง นักรังสีการแพทย์ปฏิบัติการ
นางชยพร ดาวประเสริฐ นักกายภาพบำบัดชำนาญการ
นายพงศกร การเร็ว นักกายภาพบำบัดปฏิบัติการ
นายวัชรินทร์ คำมาเร็ว นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ
น.ส.รติพร ปัญญา นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ
นายศิโรตม์ชาติพินิจ นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ
นางสิริพรรณ จันสา เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
น.ส.เนรัชราพร สิทธิกัญญ์เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
นางกัญณรัตน์ อุ่นตาล เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน
น.ส.นิษฐกานต์ เขจร เจ้าพนักงานเวชสถิติชำนาญงาน
น.ส.นันทนา ผิวเหลือง เจ้าพนักงานการเงินและบัญชีชำนาญงาน
นายจ๊กกฤษณ์ ชุมภูชนะภัย นักวิชาการคอมพิวเตอร์ปฏิบัติการ
น.ส.จารุวรรณ ใจกล้า นักโภชนาการปฏิบัติการ
น.ส.ดรัลพร ไชยลังกา แพทย์แผนไทยปฏิบัติการ
นางกัลยาณี บ้านสระ พนักงานช่วยเหลือคนไข้
นางสมควร น้ำสา พนักงานช่วยเหลือคนไข้
นางปณิตา กล้าหาญ นักวิชาการการเงินและบัญชี
น.ส.ปภากร ยาสมุทร นักวิชาการพัสดุ

น.ส.กัลยกร เสมอเชื้อ นักวิชาการพัสดุ
นายการัณยภาส คำบุญเรือง พนักงานบริการ
นายทิม เมืองก้อน พนักงานบริการ
นายทิม มั่งมูล พนักงานบริการ
นายนพพร สานสมบุญณ์ พนักงานบริการ

เวลา ๐๘.๓๐ น. นายสมภพ เมืองชื่น กล่าวเปิดการอบรม “โครงการเสริมสร้างจริยธรรมและความโปร่งใสในองค์กร

“การเสริมสร้าง และ พัฒนาให้ข้าราชการ มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับกฎ ระเบียบ ของทางราชการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การรักษาวินัย เพื่อให้ข้าราชการสามารถดำรงตนในราชการได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ตามกฎ ระเบียบ และ จรรยาบรรณ ของทางราชการ อีกทั้งเพื่อให้การปฏิบัติราชการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล”

เวลา ๐๙.๔๕ น.- ๑๒.๐๐ น.

เรื่อง จริยธรรมและการรักษาวินัย

จริยธรรมข้าราชการมี ๑๐ ข้อ

- ๑.ต้องยึดมั่นในจริยธรรมและยืนหยัดกระทำในสิ่งที่ถูกต้องและเป็นธรรม
- ๒.ต้องมีจิตสำนึกที่ดีและความรับผิดชอบต่อหน้าที่ เสียสละ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรวดเร็ว โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้
- ๓.ต้องแยกเรื่องส่วนตัวออกจากตำแหน่งหน้าที่ และยึดถือประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตัว
- ๔.ต้องละเว้นจากการแสวงหาประโยชน์ที่มีขอบ โดยอาศัยตำแหน่งหน้าที่และไม่กระทำการอันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตัวและประโยชน์ส่วนรวม
- ๕.ต้องเคารพและปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายอย่างตรงไปตรงมา
- ๖.ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรมเป็นกลางทางการเมือง ให้บริการแก่ประชาชน โดยมีอัธยาศัยที่ดี และไม่เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม
- ๗.ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของทางราชการอย่างเคร่งครัดและรวดเร็ว ไม่ถ่วงเวลาให้เนิ่นช้าและให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้อง ทันการณ์และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง
- ๘.ต้องมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษาคุณภาพและมาตรฐานแห่งวิชาชีพโดยเคร่งครัด
- ๙.ต้องยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- ๑๐.ต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำรงตน รักษาชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของราชการโดยรวม

การฝ่าฝืนจริยธรรมของประมุขจริยธรรม เป็นความผิดวินัยตามกฎหมายว่าด้วย พรบ.

ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ.๒๕๔๗

หรือระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗

การรักษาวินัย

ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการ ต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ข้อปฏิบัติ

- 1) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และเที่ยงธรรม
- 2) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติของ คณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาล และปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ

3) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการด้วยความตั้งใจ อุตสาหะเอาใจ ใส่ และรักษาประโยชน์ของทางราชการ

4) ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบ ของทางราชการ โดยไม่ขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการจะต้องเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันที เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้น และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติ ตามคำสั่งเดิม ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

การร้องเรียนกระทำผิดวินัย/ทุจริต หมายถึง การร้องเรียนกล่าวหาว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐ ได้แก่ ข้าราชการพลเรือนสามัญ ลูกจ้างประจำ พนักงานราชการ ลูกจ้างชั่วคราว และพนักงานกระทรวงสาธารณสุข กระทำความผิดทางวินัย โดยมีการฝ่าฝืนข้อห้ามหรือข้อปฏิบัติที่กฎหมายหรือระเบียบได้กำหนดไว้ว่าเป็น ความผิดทางวินัยและได้กำหนดโทษไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นทั้งเรื่องเกี่ยวกับงานราชการหรือเรื่องส่วนตัว

ผู้ร้องเรียน/แจ้งเบาะแส หมายถึง ผู้พบเห็นการกระทำอันมิชอบด้านการทุจริตคอร์รัปชั่น มีสิทธิเสนอ คำร้องเรียน/แจ้งเบาะแสดังกล่าวต่อโรงพยาบาลแพร์ได้

หน่วยรับเรื่องร้องเรียน/แจ้งเบาะแส หมายถึง “ศูนย์สันติวิธี โรงพยาบาลเชียงใหม่” และ คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง โรงพยาบาลเชียงใหม่

หน่วยงานดำเนินการเรื่องร้องเรียน/แจ้งเบาะแส หมายถึง คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง โรงพยาบาลเชียงใหม่ และ คณะกรรมการบริหารโรงพยาบาลเชียงใหม่

การดำเนินการ หมายถึง การจัดการกับเรื่องร้องเรียน/แจ้งเบาะแสดังแต่ต้นจนถึงการได้รับการแก้ไข หรือได้ข้อสรุป เพื่อแจ้งผู้ร้องเรียนกรณีที่ผู้ร้องเรียนแจ้งชื่อที่อยู่ชัดเจน

ประเภทเรื่องร้องเรียน/แจ้งเบาะแส

ประเภท	นิยาม	ตัวอย่างที่เป็นรูปธรรม
๑) การบริหารจัดการ	การที่สวนราชการดำเนินการด้านการ บริหารจัดการโดยเปิดเผย โปร่งใส และเป็น ธรรม โดยพิจารณาถึงประโยชน์และผลเสียทาง สังคม ภาระต่อประชาชน คุณภาพ วัตถุประสงค์ที่จะดำเนินการ และประโยชน์ ระยะยาวของราชการที่จะได้รับประกอบกัน	๑. การบริหารทั่วไป และงบประมาณ ร้องเรียนโดยกล่าวหาผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ของ หน่วยงานมีพฤติกรรมส่อในทางไม่สุจริตหลาย ประการ ๒. การบริหารงานพัสดุ ร้องเรียนโดยกล่าวหา ว่าผู้เกี่ยวข้องในการจัดซื้อจัดจ้างมีพฤติกรรม ส่อในทางไม่โปร่งใสหลายประการ ๓. การบริหารงานบุคคล ร้องเรียนโดย กล่าวหาว่าผู้บริหาร และผู้เกี่ยวข้อง ดำเนินการเกี่ยวกับการแต่งตั้ง การเลื่อน ตำแหน่ง การพิจารณาความดีความชอบ และการแต่งตั้งโยกย้าย ไม่ชอบธรรม
๒) วินัยข้าราชการ	กฎ ระเบียบต่างๆ ที่วางหลักเกณฑ์ ขึ้นมาเป็นกรอบควบคุมให้ข้าราชการ ปฏิบัติหน้าที่ และกำหนดแบบแผนความ ประพฤติของข้าราชการ เพื่อให้ ข้าราชการประพฤติปฏิบัติหน้าที่ราชการเป็นไป ด้วยความเรียบร้อย โดยกำหนดให้ข้าราชการ วางตัวให้ถูกต้อง และเหมาะสมตาม พ.ร.บ.	การไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามบทบัญญัติว่าด้วยวินัย ข้าราชการตามที่กฎหมายกำหนด ฯลฯ

	ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และ ประมวลจริยธรรมข้าราชการกำหนดไว้	
๓) ค่าตอบแทน	การจ่ายเงินค่าตอบแทนในการปฏิบัติงานของ เจ้าหน้าที่ มีเจตนาธรรมณ์ เพื่อการจ่ายเงิน ค่าตอบแทนสำหรับเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานใน หน่วยบริการในช่วงนอกเวลาราชการ และ เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานนอกหน่วยบริการ หรือ ต่างหน่วยบริการทั้งในเวลาราชการและนอก เวลาราชการ ไปในทางมิชอบหรือมีการทุจริต	๑. การเบิกจ่ายเงิน พตส. ๒. ค่าตอบแทนไม่ทาเวชปฏิบัติ ๓. ค่าตอบแทนปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ ๔. ค่าตอบแทน อสม. ๕. ค่าตอบแทนสำหรับเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน ในหน่วยบริการในช่วงนอกเวลาราชการ ฯลฯ
๔) ขัดแย้งกับเจ้าหน้าที่/ หน่วยงานของรัฐ	การที่ผู้ร้องเรียนหรือผู้เสียหายของ หน่วยงาน ร้องเรียนเจ้าหน้าที่หรือ หน่วยงานเกี่ยวกับการกระทำการใดๆ ที่มีผลก่อให้เกิดความเสียหายอย่างใด อย่างหนึ่ง ต่อผู้ร้องเรียนหรือโรงพยาบาลเชียง ม่วน	ปฏิบัติการใดที่ส่อไปในทางทุจริต ประพฤติ มิ ชอบ

เวลา ๑๓.๐๐ น. - ๑๖.๐๐ น.

การป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน หลักสูตร ด้านทุจริตศึกษา

หลักการและเหตุผล

ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ขยายระยะเวลาถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ ได้กำหนดยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต อันมีกลยุทธ์ว่าด้วยเรื่องของการปรับฐานความคิดทุกช่วงวัย ตั้งแต่ปฐมวัยให้สามารถแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ส่วนรวม ส่งเสริมให้มีระบบและกระบวนการกล่อมเกลாத่างสังคมเพื่อต้านทุจริต ประยุกต์หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นเครื่องมือต้านทุจริต เสริมพลังการมีส่วนร่วมของชุมชน และบูรณาการทุกภาคส่วนเพื่อต่อต้านการทุจริต ซึ่งศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริตของกระทรวงสาธารณสุข ได้จัดทำหลักสูตรด้านทุจริตศึกษา ของกระทรวงสาธารณสุข เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการฝึกอบรมให้กับบุคลากรกระทรวงสาธารณสุขเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคิดแยกแยะผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวม ความไม่ทนและความอายต่อการทุจริตและการประยุกต์หลักความพอเพียงด้วยโมเดล STRONG: จิตพอเพียงต้านทุจริต ซึ่งประกอบด้วย

๑. ความพอเพียง (sufficient : S)
๒. ความโปร่งใส (transparent : T)
๓. ความตื่นรู้ (realise : R)
๔. มุ่งไปข้างหน้า (onward : O)
๕. ความรู้ (knowledge : N)
๖. ความเอื้ออาทร (generosity : G)

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้บุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขที่เข้ารับการอบรมในหลักสูตรนี้ มีความรู้ความเข้าใจและทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับการคิดแยกแยะผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวม ความไม่ทนและความอายต่อการทุจริตและการประยุกต์หลักความพอเพียงด้วยโมเดล STRONG: จิตพอเพียงต้านทุจริต
๒. เพื่อให้บุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขที่เข้ารับการอบรมในหลักสูตรนี้สามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ไปสู่กลุ่มเป้าหมายอื่น ๆ เพื่อมุ่งสร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต

เนื้อหาในการจัดอบรมประกอบไปด้วย ๓ วิชาได้แก่

๑. การคิดแยกแยะผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวม
๒. ความไม่ทนและความอายต่อการทุจริต
๓. การประยุกต์หลักความพอเพียงด้วยโมเดล STRONG: จิตพอเพียงต้านทุจริต

วิชาที่ ๑ การคิดแยกแยะผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวม

ประโยชน์ส่วนตน คือ การที่บุคคลทั่วไปในสถานะเอกชนหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐในสถานะเอกชนได้ทำกิจกรรมหรือได้กระทำการต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ส่วนตน ครอบครัว เครือญาติ พวกพ้อง หรือของกลุ่มในสังคมที่มีความสัมพันธ์กันในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การประกอบอาชีพ การทำธุรกิจ การค้า การลงทุน เพื่อหาประโยชน์ในทางการเงินหรือในทางธุรกิจ

ประโยชน์ส่วนรวม คือ การที่บุคคลใด ๆ ในสถานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ(ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของรัฐ) ได้กระทำการใด ๆ ตามหน้าที่หรือได้ปฏิบัติหน้าที่อื่นเป็นการดำเนินการในส่วนหนึ่งที่ยกออกมาจากการดำเนินการตามหน้าที่ในสถานะของเอกชน การกระทำการใด ๆ ตามหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ จึงมีวัตถุประสงค์หรือมีเป้าหมายเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม หรือการรักษาประโยชน์ส่วนรวมที่เป็นประโยชน์ของรัฐ การทำหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐจึงมีความเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงกับอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายและจะมีรูปแบบของความสัมพันธ์หรือมีการกระทำในลักษณะต่าง ๆ กันที่ที่เหมือนหรือคล้ายกับการกระทำของบุคคลในสถานะเอกชน เพียงแต่การกระทำในสถานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐกับการกระทำในสถานะเอกชน จะมีความแตกต่างกันที่วัตถุประสงค์ เป้าหมาย หรือประโยชน์สุดท้ายที่แตกต่างกัน

รูปแบบของการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนบุคคลกับผลประโยชน์ส่วนรวม

การขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนบุคคลกับผลประโยชน์ส่วนรวมไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะกรณีที่เป็นเงินหรือทรัพย์สินเท่านั้น แต่รวมถึงประโยชน์อื่น ๆ ที่ไม่ได้อยู่ในรูปของเงินหรือทรัพย์สินด้วย เช่น การได้งานทำจากการฝากฝังกับคนรู้จัก การไม่ถูกลงโทษหรือลดโทษเพราะเป็นพวกเดียวกัน ฯลฯ โดยทั่วไป การขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนบุคคลกับผลประโยชน์ส่วนรวมหรือภาวะที่เป็นผลประโยชน์ทับซ้อนนั้นอาจเกิดขึ้นได้หลายรูปแบบได้แก่

๑. การรับผลประโยชน์ต่าง ๆ จากผู้ที่เกี่ยวข้อง คำว่า ผลประโยชน์ในที่นี้อาจหมายถึงของขวัญและประโยชน์อื่นใด (เงิน ทรัพย์สิน สิ่งของ บริการ หรือสิ่งอื่น ๆ ที่มีมูลค่า) ซึ่งข้าราชการและเจ้าหน้าที่ภาครัฐให้และหรือได้รับนอกเหนือจากเงินเดือน รายได้ และผลประโยชน์จากการจ้างงานในราชการปกติ ตัวอย่างเช่น การรับเงินหรือของขวัญจากบริษัทที่เป็นคู่ค้าหรือผู้รับจ้าง การที่บริษัทคู่ค้าหรือผู้รับจ้างสนับสนุนค่าเดินทางไปศึกษาดูงานต่างประเทศให้กับผู้บริหารและหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐ การได้รับของแถม ส่วนลด หรือผลประโยชน์อื่นใดเป็นการตอบแทนให้กับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้าง การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับเชิญให้ไปเป็นคณะกรรมการหรือคณะกรรมการในบริษัทเอกชนที่มีผลต่อการเอื้อประโยชน์ให้บริษัทดังกล่าวได้รับงานจากภาครัฐ ฯลฯ โดยส่วนใหญ่ การรับผลประโยชน์ดังกล่าวจะมีผลต่อการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ซึ่งจะทำให้รู้สึกเอนเอียงหรือเอื้อประโยชน์ให้กับผู้ที่ให้ของขวัญหรือผลประโยชน์นั้น

๒. การทำธุรกิจกับตนเอง หรือการเป็นผู้สัญญาากับบริษัทของตนเอง เช่น การใช้ตำแหน่งหน้าที่เพื่อให้หน่วยงานที่ตนเองสังกัดอยู่ได้ทำสัญญาซื้อสินค้าจากบริษัทของตนเองหรือจ้างบริษัทของตนเองให้เป็นบริษัทของหน่วยงานที่ตนสังกัดอยู่ หรือซื้อที่ดินของบริษัทตนเองเพื่อสร้างสำนักงานของหน่วยงานหรือการที่ผู้บริหารของหน่วยงานทำสัญญาทางธุรกิจกับบริษัทของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของตนเอง

๓. การทำงานหลังจากออกจากตำแหน่งหรือหลังเกษียณ เช่น ผู้บริหารหรือเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาล ลาออกหรือเกษียณและไปทำงานในบริษัทจำหน่ายยาและเวชภัณฑ์ ซึ่งอยู่ในธุรกิจหรืออุตสาหกรรมประเภทเดียวกันกับงานที่เคยทำ จึงอาจจะทราบวิธีที่จะทำให้บริษัทที่ตนเองทำงานอยู่นั้นได้รับ

ประโยชน์จากโรงพยาบาลในฐานะที่เป็นคู่ค้า หรือการจ้างเจ้าหน้าที่ที่เกษียณแล้วมาทำงานในตำแหน่งเดิมที่เคยทำในหน่วยงาน ซึ่งอาจจะมองได้ว่าไม่คุ้มค่าเมื่อเปรียบเทียบกับกรจ้างพนักงานคนอื่นที่อาจจะมีศักยภาพหรือความคล่องตัวมากกว่าหรือการกระทำดังกล่าวอาจจะทำให้สงสัยได้ว่าหน่วยงานเจตนาที่จะปกปิดข้อมูลอะไรบางอย่างไม่ให้คนอื่นรู้ จึงยอมจ้างเจ้าหน้าที่คนเดิมที่เกษียณแล้วมาทำงานในตำแหน่งเดิม

๔. การทำงานพิเศษโดยใช้เวลาราชการ เช่น ผู้บริหารหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานไปจัดตั้งบริษัทเพื่อดำเนินธุรกิจแข่งขันกับหน่วยงานที่ตนเองสังกัดอยู่หรือการรับจ้างเป็นที่ปรึกษาของโครงการให้กับบริษัทต่าง ๆ โดยใช้ตำแหน่งงานราชการในการสร้างความน่าเชื่อถือว่าโครงการของบริษัทดังกล่าวจะไม่มีปัญหาหรืออุปสรรคใด ๆ ในการจัดซื้อหรือจัดจ้างกับหน่วยงานราชการที่ตนเองสังกัดอยู่ การเป็นผู้ตรวจสอบบัญชีของกรมสรรพากรแต่รับงานพิเศษในการเป็นที่ปรึกษาด้านภาษีหรือการจัดทำบัญชีให้กับบริษัทที่จะต้องถูกกรมสรรพากรตรวจสอบ การใช้เวลาหรือเครื่องมือของรัฐในการทำงานพิเศษที่ไม่ใช่อำนาจหน้าที่ของหน่วยงาน การนำเสนอบริการอื่น ๆ ให้กับผู้รับบริการ ซึ่งทำให้ตนเองได้รับผลประโยชน์ มีข้อองค์กร (เช่น การเสนอขายประกันที่ตนเองเป็นตัวแทน ทำให้ได้รับค่าคอมมิชชั่น) ฯลฯ

๕. การรับรู้ข้อมูลภายในหรือใช้ข้อมูลลับในการแสวงหาประโยชน์ส่วนตัว เช่น ผู้บริหารหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐทราบข้อมูลว่าจะมีการตัดถนนผ่านในบริเวณใดและผู้บริหารหรือเจ้าหน้าที่ดังกล่าวได้ไปซื้อที่ดินในบริเวณนั้นเพื่อเก็งกำไร หรือนำข้อมูลดังกล่าวไปบอกให้กับบริษัทหรือธุรกิจต่าง ๆ ที่เป็นพวกพ้องหรือเครือญาติ เพื่อที่จะหาประโยชน์ให้กับตนเองและเอื้อประโยชน์ให้กับกลุ่มบุคคลดังกล่าว

๖. การใช้ทรัพย์สินของทางราชการเพื่อประโยชน์ส่วนตัว เช่น การนำเครื่องใช้สำนักงานหรือวัสดุสำนักงานกลับไปใช้ที่บ้านหรือใช้ในงานส่วนตัว การนำรถยนต์ราชการไปใช้ส่วนตัว ฯลฯ ซึ่งทำให้หน่วยงานหรือราชการเสียประโยชน์

๗. การนำโครงการสาธารณะลงในเขตเลือกตั้งเพื่อประโยชน์ทางการเมืองหรือการใช้ อำนาจหน้าที่เพื่อประโยชน์ของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งที่ไม่เป็นธรรม เช่น การที่รัฐมนตรีหรือผู้บริหารของหน่วยงานภาครัฐอนุมัติโครงการสาธารณูปโภคต่าง ๆ ให้ไปอยู่ในจังหวัดหรือพื้นที่ที่เป็นบ้านเกิดของตนเองหรือเครือญาติ ซึ่งทำให้บุคคลเหล่านั้นได้รับประโยชน์จากโครงการดังกล่าว

๘. การใช้ตำแหน่งหน้าที่เพื่อแสวงหาประโยชน์ให้กับเครือญาติหรือพวกพ้อง เช่น ผู้บริหารหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐใช้อำนาจหน้าที่ของตนเองในการกำหนดให้หน่วยงานทำสัญญากับบริษัทของญาติพี่น้องหรือพวกพ้อง เจ้าหน้าที่ตำรวจแก้ไขข้อหาในบันทึกการจับกุมเพื่อช่วยเหลือผู้ต้องหาที่เป็นญาติของตนเอง การลัดคิวให้กับคนรู้จัก ฯลฯ

๙. การใช้ตำแหน่งหน้าที่เพื่อแสวงหาประโยชน์จากองค์กร เช่น ผู้บริหารหรือเจ้าหน้าที่เรียกร้องสิทธิใด ๆ จากองค์กร เช่น ผลตอบแทน สวัสดิการ ฯลฯ แต่มีเจตนาแอบแฝง ไม่ได้กระทำเพื่อประโยชน์ของเจ้าหน้าที่โดยรวม ผลประโยชน์ส่วนใหญ่เกิดขึ้นกับตนเองหรือพวกพ้องหรือบุคคลเพียงบางกลุ่มในองค์กรเท่านั้น

๑๐. การใช้อิทธิพลเข้าไปมีผลต่อการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่รัฐ เช่น นักการเมืองหรือผู้บริหารใช้ตำแหน่งหน้าที่ข่มขู่ผู้ใต้บังคับบัญชาให้จัดซื้อจัดจ้างกับบริษัทที่เป็นเครือญาติของตนเองหรือพวกพ้อง การใช้อำนาจไม่ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบบริษัทที่เป็นเครือญาติหรือพวกพ้อง ฯลฯ

แนวทางการแก้ปัญหาการทุจริตแบบยั่งยืนมีวิธีคิด ๒ รูปแบบ ได้แก่

๑. วิธีคิดแบบ Analog thinking (ฐาน ๑๐) คือ วิธีคิดเป็นระบบการคิดวิเคราะห์ข้อมูลเป็นตัวเลขหลายตัว และอาจหมายถึงโอกาสที่จะเลือกได้หลายทาง เกิดความคิดที่หลากหลาย ซับซ้อน หากนำมาเปรียบเทียบกับ การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐ จะทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องคิดเยอะ ต้องใช้ดุลพินิจเยอะ อาจจะนำประโยชน์ส่วนตัวและประโยชน์ส่วนรวมมาปะปนกันได้ แยกประโยชน์ส่วนตัวและประโยชน์ส่วนรวมออกจากกันไม่ได้

๒. วิธีคิดแบบ Digital thinking (ฐาน ๒) เป็นระบบการคิดวิเคราะห์ข้อมูลที่สามารถเลือกได้เพียง ๒ ทาง เท่านั้นคือ ๐ (ศูนย์) กับ ๑ (หนึ่ง) และอาจหมายถึงโอกาสที่จะเลือกได้เพียง ๒ ทาง เช่น ใช่ กับไม่ใช่ , เท็จ กับ

จริง, ทำได้กับทำไม่ได้, ประโยชน์ส่วนตนกับประโยชน์ส่วนรวม เป็นต้น จึงเหมาะกับการนำมาเปรียบเทียบกับ การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ต้องสามารถแยกเรื่องตำแหน่งหน้าที่กับเรื่องส่วนตัวออกจากกันได้อย่าง เด็ดขาด และไม่กระทำการที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม

วิชาที่ ๒ ความไม่ทนและความอายต่อการทุจริต

วิชานี้เป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับความเป็นพลเมืองที่ไม่ทนต่อการทุจริต แนวคิดเกี่ยวกับความไม่ทนและ ความอายต่อการทุจริต การแสดงออกถึงการไม่ทนต่อการทุจริต กรณีศึกษาปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในประเทศ และต่างประเทศที่สะท้อนถึงความไม่ทนและความอายต่อการทุจริต เพื่อให้ผู้รับการอบรมมีความรู้ความเข้าใจ ในเรื่องดังกล่าว ซึ่งเนื้อหาในวิชานี้จะประกอบด้วย

๑. ความไม่ทนต่อการทุจริต

๑.๑ ความเป็นพลเมืองดี หมายถึง ประชาชนที่นอกจากเสียภาษีและปฏิบัติตามกฎหมายบ้านเมือง แล้ว ยังต้องมีบทบาทในทางการเมือง คือ อย่างน้อยมีสิทธิ์ไปเลือกตั้ง แต่ยิ่งไปกว่านั้นคือสิทธิใน การแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ต่อทางการหรือรัฐได้ ทั้งยังมีสิทธิ์เข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ กับรัฐ และอาจเป็นฝ่ายรุกเพื่อเรียกร้องกฎหมาย นโยบายและกิจกรรมของรัฐตามที่เห็นพ้อง พลเมือง นั้นจะเป็นคนที่รู้สึกเป็นเจ้าของในสิ่งสาธารณะ มีความกระตือรือร้นอยากมีส่วนร่วม เอาใจใส่การทำงาน ของรัฐ และเป็นประชาชนที่สามารถแก้ไขปัญหาส่วนรวมได้ในระดับหนึ่งโดยไม่ต้องรอให้ รัฐมาแก้ไขให้เท่านั้น

๑.๒ แนวคิดเกี่ยวกับความไม่ทนต่อการทุจริต

ความอดทน คือ การรู้จักรอคอยและคาดหวัง เป็นการแสดงให้เห็นถึงความมั่นคง แน่วแน่ ต่อสิ่งที่รอ คอย หรือสิ่งที่จูงใจให้กระทำในสิ่งที่ไม่ดี

ไม่ทน หมายถึง ไม่อดกลั้น ไม่อดทน ไม่ยอม

๒. ความอายต่อการทุจริต

ความละอาย หมายถึง ความรู้สึกอายที่จะทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ไม่ควร เช่น ละอายที่จะกระทำผิด ละอายใจ

๓. ตัวอย่างความไม่ทนและความอายต่อการทุจริต

การทุจริตมีผลกระทบต่อพัฒนาประเทศ ทำให้เกิดความเสียหายอย่างมากในด้านต่าง ๆ หากนำเอาเงินที่ ทุจริตไปมาพัฒนาในส่วนอื่น ความเจริญหรือการได้ออกาสของผู้ที่ด้อยโอกาสดังนั้นก็จะมีมากขึ้น ความเหลื่อมล้ำ ทางด้านโอกาส ทางด้านสังคม ทางด้านการศึกษาของประชาชนในประเทศก็จะลดน้อยลง

๔. การลงโทษทางสังคม

การลงโทษทางสังคม หมายถึง การชู้ว่าจะลงโทษหรือการสัญญาว่าจะให้รางวัลตามที่กลุ่มกำหนดไว้สำหรับการ ประพฤติปฏิบัติของสมาชิกเพื่อชักนำให้สมาชิกกระทำตามข้อบังคับและกฎเกณฑ์

การลงโทษทางสังคมมีทั้งเชิงบวกและเชิงลบ เป็นการทำงานตามกลไกสังคม การลงโทษทางสังคมเป็น มาตรการควบคุมทางสังคมที่ต้องการให้สมาชิกในสังคมประพฤติปฏิบัติของสมาชิกเพื่อชักนำให้สมาชิกกระทำ ตามข้อบังคับและกฎเกณฑ์ที่สังคมยอมรับร่วมกัน

๕. จัดช่องทางการร้องเรียนเกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติมิชอบ ดังนี้

๑. ยื่นเรื่องร้องเรียนมายังที่ตั้งโรงพยาบาลเชียงใหม่ โดย

- หนังสือร้องเรียน (ลงชื่อผู้ร้องเรียน)
- บัตรสนเท่ห์ (ไม่ลงชื่อผู้ร้องเรียน)

๒. เว็บไซต์โรงพยาบาลเชียงใหม่ <http://cmhos.net>

๓. เฟสบุ๊กโรงพยาบาลเชียงใหม่

๔. ผู้รับความคิดเห็นของโรงพยาบาลเชียงใหม่

(๒) งานธุรการ ลงทะเบียนรับเรื่องในสมุดคู่มือเรื่องร้องเรียน

(๓) งานธุรการ คัดแยกหนังสือส่งให้คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงเพื่อวิเคราะห์เนื้อหาของเรื่องร้องเรียน/แจ้งเบาะแสด้านการทุจริตและประพฤติชอบ

(๔) คณะกรรมการการบริหารจัดการความเสี่ยง สรุปความเห็นเสนอและจัดทำหนังสือถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลเชียงใหม่ พิจารณาลงนาม

(๕) งานการเจ้าหน้าที่ ส่งเรื่องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ หรือเสนอแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อร้องเรียน

(๖) คณะกรรมการการบริหารจัดการความเสี่ยง สรุปแจ้งผู้ร้องทุกข์/ร้องเรียน (กรณีมีชื่อ/ที่อยู่/หน่วยงาน ชัดเจน) ทราบเบื้องต้นภายใน ๑๕ วัน

(๗) คณะกรรมการการบริหารจัดการความเสี่ยง รับรายงานและติดตามความก้าวหน้าผลการดำเนินงานจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๘) งานการเจ้าหน้าที่ เสนอผู้อำนวยการโรงพยาบาลเชียงใหม่

(๙) งานการเจ้าหน้าที่ และคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง เก็บข้อมูลในสมุดคู่มือเรื่องร้องเรียน เพื่อการประมวลผลและสรุปวิเคราะห์

(๑๐) งานการเจ้าหน้าที่ จัดทำรายงานสรุปผลการวิเคราะห์เสนอผู้บริหาร (รายเดือน/รายปี)

(๑๑) งานการเจ้าหน้าที่ จัดเก็บเรื่อง

นอกจากนี้ ยังสามารถร้องเรียนไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ได้ดังนี้

๑.สำนักงาน ป.ป.ช.

๒.ศูนย์บริการประชาชน สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี(สายด่วน) ทำเนียบรัฐบาลที่สายด่วน ๑๑๑๑ หรือทางหมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๘๓ ๑๒๗๑ - ๘๔

๓.สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๗๑ ๘๐๐๐

๔.สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) หมายเลขโทรศัพท์ ๑๒๐๖

๕.ศูนย์ดำรงธรรม กระทรวงมหาดไทย ที่สายด่วน ๑๕๖๗ สถานีตำรวจในเขตอำนาจสอบสวน

๖.คณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด ในแต่ละจังหวัด

๗.แจ้งความ ร้องทุกข์ กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน ณ สถานีตำรวจในเขตอำนาจสอบสวน โดยพนักงานสอบสวนจะส่งเรื่องหากอยู่ในอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ยังสำนักงาน ป.ป.ช.เพื่อดำเนินการต่อไป

๖.มาตรการคุ้มครองช่วยเหลือพยาน และการกักบุคคลไว้เป็นพยานโดยไม่ดำเนินคดี

๖.๑ มาตรการคุ้มครองช่วยเหลือพยาน

๖.๒การกักบุคคลไว้เป็นพยานโดยไม่ดำเนินคดี

๖.๓กฎ ก.พ. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการการให้บำเหน็จความชอบ การกักเป็นพยานการลดโทษ และการให้ความคุ้มครองพยาน พ.ศ.๒๕๕๓

วิชาที่ ๓ การประยุกต์หลักความพอเพียงด้วยโมเดล STRONG: จิตพอเพียงต้านทุจริต

การประยุกต์หลักความพอเพียงด้วยโมเดล STRONG: จิตพอเพียงต้านทุจริต เป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับที่มาโมเดล STRONG: จิตพอเพียงต้านทุจริต

STRONG: จิตพอเพียงต้านทุจริต ซึ่งประกอบด้วย

๑. ความพอเพียง (sufficient : S) ผู้นำผู้บริหาร บุคคลทุกระดับ องค์กรและชุมชนน้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับประยุกต์เป็นหลักความพอเพียงในการทำงาน การดำรงชีวิต การพัฒนาตนเองและส่วนรวม รวมถึงการป้องกันการทุจริตอย่างยั่งยืน

๒. ความโปร่งใส (transparent : T) ผู้นำผู้บริหาร บุคคลทุกระดับ องค์กรและชุมชนต้องปฏิบัติตามบนฐานของความโปร่งใส ตรวจสอบได้ ดังนั้นจึงต้องมีและปฏิบัติตามหลักปฏิบัติ ระเบียบ ข้อปฏิบัติ กฎหมาย ด้านความโปร่งใส ซึ่งต้องให้ความรู้ความเข้าใจ และปลูกให้ตื่นรู้
๓. ความตื่นรู้ (realise : R) ผู้นำผู้บริหาร บุคคลทุกระดับ องค์กรและชุมชน มีความรู้ความเข้าใจและตระหนักถึงรากเหง้าของปัญหาและภัยร้ายแรงของการทุจริต ประพฤติมิชอบภายในชุมชนและประเทศ ความตื่นรู้จะบังเกิดได้เมื่อได้พบเห็นสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการทุจริต ย่อมจะมีปฏิริยาเฝ้าระวังการทุจริตที่เกิดขึ้น ความร้ายแรงและผลกระทบต่อระดับบุคคลและส่วนรวม
๔. มุ่งไปข้างหน้า (onward : O) ผู้นำผู้บริหาร บุคคลทุกระดับ องค์กรและชุมชน มุ่งพัฒนาและปรับเปลี่ยนตนเองและส่วนรวมให้มีความเจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืน บนฐานความโปร่งใสความพอเพียงและร่วมสร้างวัฒนธรรมสุจริตให้เกิดอย่างไม่ย่อท้อ ซึ่งต้องมีความรู้ความเข้าใจในประเด็นดังกล่าว
๕. ความรู้ (knowledge : N) ผู้นำผู้บริหาร บุคคลทุกระดับ องค์กรและชุมชน ต้องมีความ รู้ความเข้าใจ สามารถนำความรู้ไปใช้ สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินได้อย่างถ่องแท้ในเรื่องสถานการณ์การทุจริต ผลกระทบที่มีต่อตนเองและส่วนรวม ความพอเพียงด้านทุจริต การแยกแยะผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ส่วนรวมที่มีความสำคัญยิ่งต่อการลดการทุจริตในระยะยาว รวมทั้งความอาย ไม่กล้าทำทุจริตและความไม่ทนเมื่อพบเห็นว่ามีทุจริตเกิดขึ้น เพื่อสร้างสังคมไม่ทนต่อการทุจริต
๖. ความเอื้ออาทร (generosity : G) คนไทยมีความเอื้ออาทร มีเมตตา มีน้ำใจต่อกันบนฐานของจิตพอเพียงด้านทุจริต ไม่เอื้อต่อการรับหรือการให้ผลประโยชน์ต่อพวกพ้อง

ปิดการอบรมเวลา ๑๖.๐๐ น.

(นางสาวมัทนา สมบัติวัฒนาเวช)

ผู้สรุปรายงานการอบรม